

ଆରତ ସଂସନ

ଓଡ଼ିଶା କୋହେନୂର ପ୍ରେସ୍ ପ୍ରୋପାଗାଣ୍ଡରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ପ୍ରଥମବାର ପ୍ରକାଶିତ

RARE

ସା ପ୍ରି ସ୍ଥା ନ :—

ଓଡ଼ିଶା କୋହେନୂର ପ୍ରେସ୍
ପୁସ୍ତକ ଭଣ୍ଡାର

ଚୌଧୁରୀ ବଜାର ପୋ: ଅ: କଟକ

ମୂଲ୍ୟ ୫ ୦ /

ଏକଅଣା

ଆରତପୁସନ

ପ୍ରଥମ ଛାନ୍ଦ

କୃପାସିନ୍ଧୁ ଦାନବନ୍ଧୁ ଅଘରମରୁ ଆହେ ଆଦର୍ଶନାଶନ ।
ହେ ନନ୍ଦନନ ପାଦ କରି ଧ୍ୟାନ କେବଣି ପଡ଼ଇଜନ ।
ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୧ ।

ଦାନ ଅପରାଧୀ ଦୁଃଖଜଳଧରେ ପଡ଼ି ବିଗୁରଇ ମନ ।
ଦୁଃଖ ସନ୍ତାପ ଶେଦଭାସି ସ୍ନାନରେ କରିବାକୁ ନିବେଦନ ।
ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୨ ।

ପଢ଼ି । ଛପୋଇ ବାଣୀ

ନୀଳନବଦନ ସୁନ୍ଦରବଦନ ଶ୍ରୀମୁଖମାଧୁରୀ ଅତି ଶୋଭା ।
ଶିରେ ଶିଖିବିଲେ ମାଳତୀ ବକୁଳେ ଝଙ୍କାସୁ ମଧୁପକୁଳ ପ୍ରଭା ॥
ଅଳକାବଳୀ କି ଅଳି-ଶିଶୁପତି ଶ୍ରୀମୁଖ ନବନଳିନୀ ଜାଣି ।
କାପାଳେ ଚନ୍ଦନବନ୍ଧୁ ଶୋଭାବନ ଉଦେ ହୋଇଛି କି ନିଶାମଣି ॥
ଭୁଲିତା ସୁନ୍ଦର କି ଏ କାମକରକୋଦଣ୍ଡ ରଖିଛି ପ୍ରଭେ ହୋଏ ।
ବିଳତକମଳ ପ୍ରାୟ ବେନିଡୋଳ ଲହରୀ ଖେଳଇ କଣ୍ଠିଯାଏ ॥
ମନୋହର ନାସାୟୁଷେ ସୁଘଟିତ ବର୍ଣ୍ଣିଲ ଗଜମୁକୁତାବର ।
ବିମ୍ବପାଳ-ଜ୍ୟୋତି ଅପରପଞ୍ଚବ ମହାପ୍ରାସ ମୋହେ ଭିନିପୁର ॥
ମକରକୁଣ୍ଡଳ କି ରବିମଣ୍ଡଳ କଣ୍ଠେ ଝଟକନ୍ତି ଭେଜ ଘେନି ।
ଭକତ-ଦୁଃଖ ଭମିର ନାଶିବାକୁ ଉଦେ ହୋଇଛି କି ରବି ବେନି
ଗୁରୁକଣ୍ଠେ ଶୋହେ ମୁକୁତା କନକକଣ୍ଠୀ ମିଶି ମିଶି ବନମାଳ ।
କଉସୁଭମଣି ଗୁରୁ ଭାର କିଣି ଅନୁପମର ଭରଣକୁଳ ॥

ମହାକରବର-କରକୁ ନିନ୍ଦା ରୂପାଳ ବଳନ ବାହୁବେନ ।
 କରୁଟ ବାହୁଟୀ ମୁଦ୍ରା ଆଙ୍ଗୁଷ୍ଠିଆଶେଷ ଶୋଭା ମୁରଲୀ ଘେନ ॥
 ହୃଦୟ ବିସ୍ତାର ଶ୍ରୀରାମପୁର ଚିନ୍ତିତ ଚନ୍ଦନ ମୁଗମଦେ ।
 କଟିରେ କଳିଣୀଶ୍ରେଣୀ କଣି କଣି ପୀତପଟ ସୌଦାମିନୀ ଉଦେ ॥
 ପଦ୍ମରାମପଦମେ ନୟନ ମଞ୍ଜୁଳ ରୁଣିତ ଶବଦେ ଧ୍ବନି କରେ ।
 ଅରୁଣ ଚରଣତଳେ ବିରାଜିତ ଅସ୍ତ୍ରାଦଶବିନ୍ଦୁ ଯନ୍ତ୍ର ଧରେ ॥
 ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶମଧ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରରୁ ଶରତ ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ବୋଲି ପାରେ ।
 ପଦ୍ମରେ ସିଦ୍ଧ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଅପରାଧୀ ନିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ବୋଲେ ରଖିବାରେ ॥

ଦ୍ଵିତୀୟ ଛାନ୍ଦ

ଆହେ ଗୋପୀନାଥ ଅନାଥ ନାଥ ଆହେ ଆତଙ୍ଗନାଗନ ।
 ଶରଣରକ୍ଷଣ ଆହେ ଦାନଜନବନ୍ଧୁ କରୁନିବାରଣ ।

ମହାପ୍ରଭୁ ହେ ॥

ଅରକ୍ଷରକ୍ଷକ ଆହେ ମହାବାହୁ ଅସଂସ୍ତବ ଗୋସାଇଁ ।
 ଅପ୍ରାପ୍ତରକ୍ଷଣ ଆହେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଭବଗ୍ରାସୀ ।
 ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୧ ।

ପଞ୍ଚ

ସୂତନା ଶକଟା-ପ୍ରାଣହର ଆହେ ଗୋପର ବିପଦହର ହର ।
 ଦୁଶାବର୍ତ୍ତ ଉଡ଼ା ବାହୁଗୁଳବଡ଼ା କେଶିପିଣ୍ଡମନ୍ତ୍ରା ଦରଦ୍ୟାର ॥
 ବୃଷଭମର୍ଦ୍ଦନ ଆହେ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ବାମକରେ ଗିରିବରଟେକା ।
 ଅଦ୍ଵାପୁର ପୋଡ଼ା ପାମଳା ଉପୁଡ଼ା ବେନିଫାଳ କଲ କରେବକା ॥
 ଦାବାନଳପିଆ ଗୋବତ୍ସାସ୍ତ୍ର ରୁଡ଼ା ଆହେ ଶଙ୍ଖରୁଡ଼ ମଣି ହର ।
 କୁବଳୟ ମଞ୍ଜୁ ବିନାଶନ କଲ ବାଦେ ହରାଇଲ ସୁନାସୀର ॥
 କାଳୀୟଗଞ୍ଜନ ଆହେ ତାଳବନ ଧେନୁକାପରାଶହର ହର ।
 ପ୍ରଳୟା ବିନାଶ ବନଅଗ୍ନି ଗ୍ରାସ କରି ଗୋପକୁ ସଙ୍କଟୁ ଭାର ॥

ଆହେ କଂସକମ୍ପଦଂସ ବିକଶିତ ସୁରଗଣ ପଦ୍ମବନ୍ଧୁ ନାଥ ।
 ଆହେ କରବରବଳ ହୃଦକାର ହୋଇଲ ସାରଥୀ ପାର୍ଥରଥ ॥
 ଆହେ ଗଜଭୟ କରୁନିବାରଣ ରକ୍ତପ୍ରହାରଣ ମହାବାହୁ ।
 ଆହେ ଶର୍ତ୍ତସଣି ଦୁର୍ଗତନାଶନ ଦ୍ରୋପଦୀ-ବିପଦବନ୍ଧୁ ଶତ୍ରୁ ॥
 ଆହେ ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ବିଷମ ପ୍ରମାଦ ବିପଦକରାୟ-କଣ୍ଠୀରବ ।
 ଆହେ ଅଧ୍ରୁବ ଧ୍ରୁବକୁ ଧ୍ରୁବପଦଦାନୀ ତୁମ୍ଭେ ଅଟ ବାସୁଦେବ ॥
 ଆହେ ସୁଗ୍ରୀବର କେଶଭରୁବର ପ୍ରବଳମରୁତ ରକ୍ତଧର ।
 ଆହେ ବିଭୀଷଣ ଶରଣରକ୍ଷଣ ରାବଣହୃଷଣ ନାଶକର ॥
 ଆହେ ଅଜାମିଲକଳୁଷ କମଳବନ ଶିଶିର କରୁଣାକର ।
 ସୁଦାମ ଦାରଦ୍ର୍ୟ କଞ୍ଜମାନହର ଭୃଷିଭରୁତକ ଜଳଧର ॥
 ଆହେ ଭରତଅପସି ଉଦାରଣ ଶୋଣିତସିନ୍ଧୁ ବିପଦୁ ଭାର ।
 କହେ ନିନ୍ଦାମାନ ଆହେ ଆଦିକନ୍ଦ ଶୁଣିମା ଜଣାଣ ବାରେ ହର ॥

ତୃତୀୟ ଛାନ୍ଦ

ତୁମ୍ଭପର ପ୍ରଭୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ ଯେ ବୁଝିଲି ବିପଦଜଳେ ।
 ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଡାକ ନ ଶୁଣୁଛି ଯେତେ ଡାକିଲେ ବିକଳେ ॥

ମହାପ୍ରଭୁ ହେ ॥

ସୁଲମୀନ ଯେହେ ମିତ୍ରର ତେଜରେ ତେମନ୍ତ ହେଲଣି ଦଶା ।
 ଏଥୁରେ କିନ୍ତୁତେ କରୁଣା ନୋହୁଛି ମୁଁ ଯେ କରୁଛି ଭରସା ।

ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୧ ।

ପଞ୍ଚ

ବିପଦଧାତୁ ଯେତେ ମାଡ଼ପଡ଼ୁଛି କେତେହେ କହୁବି ମନେହେଜି ।
 ସିନ୍ଧୁ ମୁଗ ଆଗେ ପରା ତରଙ୍ଗେ ଧରାଧ୍ୟବନ୍ଧି ତା ଯାଉଛି ଭାଜି ॥
 ଯେତେବେଳେ ଦଣ୍ଡଦୁଃଖ ଦେଉଅଛି କହୁବାକୁ ମୋତେ ଆସୁନାହିଁ
 ଯେତେ ଥିଲ ଆଶ ଆହେ ପୀତବାସ ଏବେ ତୁମ୍ଭ ନିରାଶକୁ ଚାହିଁ ॥

ପ୍ରଭୁ ହୋଇ କୃପା ନ କରୁଛ କିମ୍ବା ଦାନପତ୍ରତତନକଠାରେ ।
 ଅଭିହୀନ ଶିଶୁପାଣି କରବାରେ ଭାଷିଗଲି ଶୋକନଦୀଧାରେ । ୩ ।
 ଆଉ ପ୍ରଭୁପଣ କରୁଣାକୃପଣ ହେବାରୁ ନାତିକି ନ ଆସଇ ।
 ବୁଡ଼ିଥିଲେ ଭେଳା ତହିଁ କଲେ ହେଲା ଦାରୁଣପଣ କି ଏ ନୁହଇ ।
 କରୁଣାନାଶକ ନାଚ ଆଉଁ କଲେ ଶେଢ଼ ଜଳଧରେ ଗଲି ବୁଡ଼ି ।
 ଡରଳ ଡରଳ ଭଉଁସ ପ୍ରଶର ଏମନ୍ତ ନଦୀରେ ଦେଲେ ଗୁଡ଼ି । * ।
 ମୁଁ ଯେ ମଲେ ମଲି ଭାଷିଗଲି ଗଲି ତୁମ୍ଭକୁ ସିନା ଏ ଅନ୍ଧକର ।
 ତୁମ୍ଭନାମ ଧରି ହେବା ଏତେବନ୍ଧି ଜଗତେ କିବା ବୋଲିବେ ନର ॥
 ମୋତେ ଏ ଦୁର୍ଗତି ଯେତେ ନ ବାଧଇ ତୁମ୍ଭ ନିନ୍ଦା ଲଜେମରୁଅଛି ।
 ସୂର୍ଯ୍ୟ କରୁଣା ଏବେ ଦେଖି ଉଣା ନିଶୀଦବା ମନେ ଗୁଣୁଅଛି ।
 ନାନାରୂପେ ଶାସ୍ତି ଦେଇ ଦୁଃଖଦ୍ରୁପୀ ଦନ୍ତରେ ଗୁଡ଼ିବା ମନକଲ ।
 ବିପତ୍ତି-କଷ୍ଟନାଶନ ତୁମ୍ଭ ବାନା କିମ୍ପାଇଁ ନାଳାଦୁ ଫିଡ଼ିହେଲା ।
 ଧରଣୀ-କମଳବନକୁ ମୋହର ଧୂସି ପକାଉଛି ପ୍ରବଳରେ ।
 ରଣ ରଣ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରମତ୍ତଲେଖଣ ବୋଲି ଜଣାଉଛି ବିକଳରେ । ୧ ।
 କେବେହେଁ କରୁଣାନଦୀ ନ ବହୁଲ ବଢ଼ିଲ ଫଳଶେଷର ।
 କହେ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ କର୍ମସ୍ଥାନ ମନ ସଦୟକୁଳଶେ ନାଶ କର । ୧୩ ।

ଚତୁର୍ଥ ଛାନ୍ଦ ।

ପତିତ ଜନକୁ ଉଦ୍ଧାରବାପାଇଁ ଉଦ୍ଧାରୁଅଛି ପଦାକା ।
 ବାହୁ ଟେକି ତୁମ୍ଭେ ବସି ଚାହିଁ ଚାହିଁ ବିପତ୍ତି କରୁଛ ତକା ।
 ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୧ ।
 ନାଶଗଲେ ତୁମ୍ଭେ ପଛେ କି କରିବ କରୁଣା ରତ୍ନାର ଫେର ।
 ଦୁଃଖୀ ଗଲେ ନାଶ ଅର୍ଜିବ କି ପଶ ପଛେ ଚଉବର୍ଗ ଦେଇ ।
 ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୨ ।

ପଞ୍ଚମ

ଘୋରନବଦନ ଆଉ ଯେବେ ଦାନବୃତ୍ତକ ଜୀବନ ହରାଇବ ।
 ୩ମନ୍ଦେ ବରଷି ଘୋର ଜଳଗଣି ପୃତକବନ୍ଧୁ କି ବୋଲାଇବ । ୧ ।
 ମାଳତୀ ବକୁଳ ବିକରକମଳ ବନ ଥି ବ ଅଳି ଯିବେ ସରି ।
 ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ଥାଙ୍କର ଅନାଇଁ ଚକୋର ମାଳିକା ଯେବେ ମରିବେ ହୁରି । ୨ ।
 କଳ୍ପଲତାତଳେ ଆଉଁ ଯେ ନ ପଡ଼େ ନିଶାଣ ହୋଇବା କେତେଲଜ ।
 ରତ୍ନାକର ହୋଇ ରତ୍ନରଜ ପହିଁ ଏ କଥା କେମନ୍ତ ଦେରଗଜ । ୩ ।
 ଆଉଁ ଗଙ୍ଗାକୂଳେ ପଶାଣ ବିକଳେ କୃଷାରେ ଯେବେ ହାରିବ ପ୍ରାଣ ।
 ଦିନମଣି ଥିବ ଅନ୍ଧାର ହୋଇବ ଏକଥା ପ୍ରଭୁ ମନକୁ ଆଣ । ୪ ।
 ସାମନ୍ତ ଯେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶଅଧିକାରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପରିଚ୍ଛାଦି ଥିବେ ହୋଇ ।
 ଏମନ୍ତ ସାମନ୍ତ ଆଶାକର ହୁଅ ଉଷା ମାଗୁଥିବ ଦୁଃଖପାଇ । ୫ ।
 ଏଥୁଁ ଅଧିକ କି ଅଛି ଲେକହସା ଆଉଁ କି ରହିଲ ପ୍ରଭୁ ଆଣି ।
 ହମକିଲ ଫିଡ଼ିପ୍ରାୟ ହମକିବା ବିଅର୍ଥ ଧରିବା ଚକ୍ରପାଣି । ୬ ।
 ଦାନବନ୍ଧୁ ବୋଲି ନାମ ଯେ ବହୁଛ ଏହା ନ ଚେତ କି ଭ୍ରାତାଗ୍ରସ୍ତ ।
 ଏ ନାମ ଏବେ ଏଣିକି ନ ବହୁବ ଚକ୍ରପାଣି ନେତ ଥୁଅନେଇ । ୭ ।
 ତେବେ ତୁମ୍ଭକୁ କେ କାହିଁକି କହିବ କର୍ମ ଆଦର ସହୁବ ଦୁଃଖ ।
 ନିଶାଣ ଜଳଧି ତୁମ୍ଭନାମ ସିଦ୍ଧି ଜଗତରେ ବାଜିଯାଉ ତାକ । ୮ ।
 ଆଉ ଭୁବନରେ ଠାକୁର ଶୋକିବା ତୁମ୍ଭପରି କେହୁ ସଲେ ଜଣେ ।
 ଦୁଃଖୀଲେକଙ୍କର ଦୁଃଖ ହରୁଥିବେ କୃପାବିଲେକନ ନେତ୍ର କୋଣେ ॥
 ସୁଦର୍ଶନ ନାମେ ଚକ୍ର ବହୁଥିବେ ଟେକବାଦୁରେ ଦକ୍ଷିଣକରେ ।
 କହେ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଅପସ୍ୟାମଦ ମୋହର ଶରଣ ଭାବଠାରେ । ୧୩ ।

ଅମ ଛାନ୍ଦ ।

କଳ୍ପଶିଳେକକୁ ଦୁଃଖଶୋକପଦକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଧାରୁଛ କେତେ
 ଅଭାଙ୍ଗୀ ମନବାସ୍ତିତ ଘନ ହୋଇ ବରଷିଛ କେତେ କେତେ
 ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୧ ।

ତାହା ଶୁଣି ମୁଁ ଯେ ମନ ଦମ୍ଭ କରି ନ ଡରଇ ବିପତ୍ତିକ ।
ବୋଲଇ କେତେ ବିପତ୍ତି ହରିଛନ୍ତି ଏ ଅବା କେତେମାତ୍ର କି ।
ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୨ ।

ପତି

ଆତଙ୍କୋତରଣୀ ହୋଇଣକୁରଣୀ ଉଦ୍‌ୟୋଗଦେଲେ ଯେତେବେଳେ
କାହିଁଥାଉଁପ୍ରଭୁ ତାହା ଶୁଣିଥିଲ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଲ ତେତେବେଳେ ।
କାହିଁଥିଲ ଘନ ପ୍ରବଳ ପବନ ବଜ୍ର ସର୍ପ କାହିଁଥିଲ ରଖି ।
ଏକାବେଳେ ସଙ୍କଟ କାଟିଦେଲ ନବଘନେ କି ଭେଟିଲ ଶିଖା ॥
ଦେଖି ହରିଣୀ ହରଷ ବିକଶିଲ ନାଟକଲ ବେନି ଶିଶୁ ଘେନି ।
କୃପାକଲେ ଏଡ଼େ କୃପାହିଁ କରିଛ କରୁଣାସାଗର କୃପାଦାନୀ ।
ଗଜସ୍ତକ ଜଳେ କୁମ୍ଭୀର କବଳେ ଆତଙ୍କୋ ଡାକିଲ ଆଦମ୍ଭଳ ।
କେତେଦୂରେ ତାହା କେମନ୍ତ ଜାଣିଲ ଚନ୍ଦ୍ର ଛେଦିଲ କୁମ୍ଭୀରଶିର
ଆହେ ପୀତାମ୍ବର ସମ୍ପତ ଅମ୍ବରଗୁଣି ଜାଗି ରଖିଥିଲ କାହିଁ ।
ବିକ୍ରାମାସକେ ଲଜ୍ଜାସିନ୍ଧୁ ହରି ଦ୍ରୌପଦୀକ ତାହା ଦେଲ ନେଇ
ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡୁପୁତ୍ର ଅନଳରେ ହତ କେମନ୍ତେ ତାହା ପାରିଲ ଜାଣି ।
କାହିଁ ହରିନେଲ କାହିଁରେ ରଖିଲ ଜଗିଥିଲେ କଉରବଶ୍ରେଣୀ । ୨
ଜଗସକ୍ତି କାରବନ୍ଦୀ-ରାଜକୁଳ-କମଳବନର ହେଲ ବନ୍ଧୁ ।
ନାରକାଭ୍ୟୁତନ ଭୁସତ କୁମାରୀ କୁମ୍ଭଦମ୍ଭ ହରଷ ଇନ୍ଦ୍ର । ୩
ବଳେ ପାରି ଧନ ଅଳ୍ପକୁ ଲେବନ ତୁମ୍ଭେ ଗୋପଦାଣ୍ଡେ ଦେଲ ପରା
ଡାକି ଅସୁନ୍ଦର କୁଜିକି ସୁନ୍ଦର ତୁମ୍ଭେ କି ନ କଲ ଅପସରା । ୪
ଗଜତମ ନାଗ ଅଛ ପରା ତାର ଶୂରୁପ ଦପଦୁ ପୁରସରେ ।
ପ୍ରହଲଦ ଘୋର ବିପତ୍ତି ନାଶିଲ ଦେବଗଜ କଲ ଦେବପୁରେ । ୫
ସୁଦାମା ଦାରିଦ୍ର୍ୟ କଷ୍ଟକୁ ହରିଲ କଲ କୁବେର ମୁକୁଟମଣି ।
କହେ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଏବେ ଏତେ ଛନ୍ଦ କାହିଁକି କରୁଛ କମ୍ପପାଣି । ୧୦ ।

—*—

ପଞ୍ଚ ଛାନ୍ଦ ।

ତୁମ୍ଭ ଶୁଣିବାକୁ ମୋହ କହୁବାକୁ ସମସ୍ତ ନାହିଁ ମୁରାରି ।
ତୁମ୍ଭ କୃପା ହେଉ ହେଉ କହୁଁ କହୁଁ ବିପତ୍ତି ଦେଉଛୁ ପାର
ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୧ ।

ଦୁଃଖତଟିନୀ ତଟତରୁ ହୋଇ ମୋ ପିଣ୍ଡେ ବଳ ନାହିଁ ମୃତେ ।
ତୁମ୍ଭ ନିରାଶ ପ୍ରବଳପବନରେ ଉପୁଡ଼ୁଛୁ ମୁଁ ସମ୍ଭଳେ ।
ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୨ ।

ପତି

ମୁହିଁଗଲେ ନାଶ ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ ଯଶ ଲଭିବ ଆହେ କରୁଣାନିଧି
ମଲ୍ଲପାରେ ଜଳି ଅଧିକରେ ଜାଳି ସଂସାରେ କେତେ ରଖିବ ଯିବି ।
ଦୁଃଖମତ୍ତନାଗ ରହୁଥିଲେ ଆଗ କେହୁ ତା ପୁଛୁ ଦଅଇ ଟିପି ।
ଧର୍ମନିକି ଗୁଳି ଦେବା ବନମାଳୀ ଯେଉଁଠାରେ ସିଂହଥାଏ ହାମି ॥
ପ୍ରବଳପବନ ଘାତେ ରମ୍ଭାବନ ହୋଇଲ ପ୍ରାୟେ ମରୁଛୁ ଭାଳି ।
କଲକୁ ସ୍ୱହାର ଯେହେ ନିତ୍ୟେ କରି ଦୁଶିମରୁଥାଇ ଝୁରି ଝୁରି ॥
ଏ ଡକାପାରଇ ତାକୁ ନ ଶୁଭଇ ସେ କେହେ ହରିବ କଷ୍ଟ ତାର
ତେମନ୍ତ ତାର ଯେମନ୍ତ ଗତ ହୋଇବେଳୁବେଳ ଏମୋ ଦୁଃଖଭାର
କୃପଣକୁ ଲୋଭୁ ଆଇଁ ଯେହେ ସେବି ଧରି ନ ଛାଡ଼ଇ ଲେଉଟଲେ
ଏତ ନ ଦଅଇ ସେତ ନ ଛାଡ଼ଇ ଲେଉଟନାଶି ଫଳ ପାଇ କାଳେ ॥
ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କୃପଣ ତରେ ନ ବୋଲଇ ଦୁଃଖୀ ଲେଉଟଣି ହୋଏ ସିକି ।
ପ୍ରଭୁଶଣ ଥିଲେ ସବୁହୁଁ ମୁନ୍ଦର ଅସୁନ୍ଦର କଥା କଲେ ବିଧି ॥
ହୋଇ କୃପାସିନ୍ଧୁ ବହୁବାକୁ ବିନ୍ଦୁ ସରିବ ବୋଲି ଡରିବାଠାରେ ।
ତେବେହେଁ ବୋଲନ୍ତି କରୁଣାସମୁଦ୍ରବେଳା ମହତ ସଦ୍‌ବନ୍ଦେ ॥
ଦୁଃଖ ଅଳକାରେ ନାମ ସୁଧାକର ହୋଇତ କରଣି ନ ଛାଡ଼ଇ ।
ଏମନ୍ତ ନିଷ୍ଠୁର ହୃଦୟ କଠୋର ନିରାଶଘନରେ ଉଡ଼ାଡ଼ଇ ॥

ପୁଣ୍ୟସିନ୍ଧୁ ବୋଲି ଶରଣ ମୁଁ ଗଲି ବେଳୁଁବେଳ କରୁଥିଲି ବଳେ ।
ପତିତପାବନ ଅପ୍ରାପ୍ତ ରଞ୍ଜନ ସତ୍ୟକୁ କିଏ ଛାଡ଼ିଲି ତାଳେ ॥
ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟବାଦୀଗଣ କଲେ ସିଦ୍ଧି ଆଉ କେହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ରହୁବ କି
କହେ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମୁହଁ ଗୁଣ ମନ୍ଦ ଶିଖର ସାମନ୍ତ ନୋହୁବ କି ॥

—*—

ସପ୍ତମ ଛାନ୍ଦ ।

ଅପରାଧ ଅବା କଲି ମହାପ୍ରଭୁ କରୁଅଛ ଏତେ ସରି ।
କ୍ଷମାଶୀଳପଣେ ତୁମ୍ଭକୁ କେ ସରି ଅଛି ନିଳାଦ୍ରକେଶରୀ ।
ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୧ ।
ପୂର୍ବେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାୟୁଷୀ ବସନ୍ତଲେ ପାଦପାତ କଲି ନେଇ ।
କୃପା କଲ ଯେତେ ଶୁଣି ଏତେବେଳେ ମୋର ତନୁ ପୁଲକଇ ।
ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୨ ।

ପତି

କାଳିଦୀଜଳରେ ପାଦକମଳରେ ବିଷୟଶ୍ରୀ ଜାଲି ଦେଲି କାଳ
କୋପ କରି ଯାହା କୃପା କଲ ତାହା ଶେଷ ଶିବ ନ ପାଇଲେ ଭାଲି
ଅଧିକ ମୁକୁଟେ ବାନ୍ଧିଲ ପ୍ରକଟେ କୁକୁଟ ପ୍ରାୟେ ରଥାଙ୍ଗଚିହ୍ନ ।
ଏବେ କ୍ଷମ ଦୟାନିଧି କି ଶୁଣିଲି ମୋହ କର୍ମନିକ ହେଲି ସ୍ଥାନ ॥
ମୁଁ ଯେ ଅପରାଧ ବୃକ୍ଷେ ଆସେହୁଛି ତଳେ ଦୁଃଖଜଳ ଅଛି ଘୋଟି ॥
ଏତେ ଅପଦରେ ନିରାଶକୁଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ମୂଳ ଦେଉଛ କାଟି ॥
ତେଡ଼େ କ୍ଷମାଶୀଳ ହୃଦ ହେଲି ଶିଳ କେମନ୍ତେ ଦମ୍ଭ ରଖିବି ଆଉ
ନ ଜାଣି ଅପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଭୁ କଲେ ହୋଧ ମୁଁ ଯେ କାହାକୁ କହୁବି ଆଉ
ଭୂତ୍ୟ ନ ଜାଣିଲ ଅପ୍ରାପ୍ତ କରଇ ପ୍ରଭୁ କୋପ ଦୁଇକଥା ସରି ।
ଏତ ନ ଜାଣିଲି ସେ କୋପେ ମାଇଲି ମହତପଣ କି ହେଲି ହରି ।
ତୁମ୍ଭେ ଜଗନ୍ନାଥ ମୁଁ ଯେ ଅନାଥ ହୋଇ ଜଗତଭିତରେ ଜଣେ
ଏହି ନାମରେ ଯେ ଭରସା କରିଛି ପୁଣି ଅଭରସା ହୋଏ ମନେ ॥

ଯଥା ଜଗବନ୍ଧୁ ଆଉଁ ମୁଁ ଅବନ୍ଧୁ ହୋଇ ନ ଶୁଣୁ ଏଣୁକରି ।
ତୁମ୍ଭ ସେହି ନାମ ପତିତପାବନ କେତେ ଲଜ ନ ନିବାରେ ହରି ॥
ତୁମ୍ଭ କରେ ପାହା ଧରିଅଛ ତାହା ପୂର୍ବତେଜ ନାଶ ହେଲ ନିକି
ଦୁରେ ଜଣାଇଲେ ନିକଟେ ଶୁଭିବ ଏଣୁବ ଅନ୍ତର ହେଲଟିକି ॥
ଗତ ଅନୁକମ୍ପା ଛାଡ଼ିଲ କି ଶମ୍ଭା ନ ଥିଲ ଶରଦଘନ ସରି ।
ପୂର୍ବଦୁଃଖ ନାଶ ଶୁଭୁଅଛି ଘୋଷ ମୋ ମନ ଗୁଡ଼କ ଆଶା ଧରି ॥
ସେ ନ ବରଷିଲ ଏ ପ୍ରାଣେ ନାଶିଲ କାଳ ବଳେ ଆଶା ମହାଇଲ
ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ବୋଲେ କଷ୍ଟ ଦାବାନଳେ ଧଇର୍ଯ୍ୟପତକ ହଜାଇଲ

—*—

ଅଷ୍ଟମ ଛାନ୍ଦ ।

ଆଜ୍ଞା ଦେବ ଅବା ବିଧାତା ଲେଖିବା କପାଳକଥା ପ୍ରସିଦ୍ଧି ।
କରମକରତା କରବନ୍ଧୁ ଦାତା ତୁମ୍ଭେ ଯେ ବିଧାତା ବିଧି ।
ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୧ ।

ତୁମ୍ଭର ଶରଣ ହୋଇ ଅକାରଣ କର୍ମ ଯେବେ ଆଦରିଲ ।
ତୁମ୍ଭ ଭୂତ୍ୟ ହୋଇ କର୍ମଦଣ୍ଡ ସହ ତେବେ ତ କିଛି ନୋହୁଲ ।
ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୨ ।

ପତି

ଶୁଣିଥାଇଁ ହରି ବାଳକ ବାହୁସ୍ଥ ଯେଉଁ କାଳେ ଧାତା ନେଇ ହରି ।
ଅଙ୍ଗକଲ ଜାତ ଧାତା ଗର୍ବ ହତ ତୁମ୍ଭେ ପରା ଧିକ୍ ଏହାକରି ॥
ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଗୁରୁ ଶମନ ପୁରୁ ମଲପୁତ୍ର କେହୁ ଦେଲ ଆଣି ।
ବରୁଣ ହାରିଲ ଗତପ୍ରାଣ ହେଲ ନନ୍ଦ କେ ଆଣିଲ ଚନ୍ଦ୍ରପାଣି ॥
କାଳ ହରିଥିଲ ସଜନ ଜାଇଲ କାହାର ଆଜ୍ଞାରେ ଲଙ୍କାପୁରେ ।
ଆହୁରି ବିଚିତ୍ର ଶୁଣିଲି ବିଧାତା ଜାତକଲ ନାହିଁ କମଳରେ ॥
ଏମନ୍ତ ପ୍ରଭୁର ଧରି ମୁଁ ପୟର ସର୍ବ ଆଶା ଥୋଇ ଦୁରକରି ।
ବିରୁଦ୍ଧଭିତ୍ତି କର୍ମ ହୋଇ କେତେ ତେବେତାହୁଁ ନୋହୁଲିପାରି

କଥାଏ ଆହୁର ଧୂଳିସମ କରି ପାର ବୋଲୁଥାନ୍ତି ଗିରିମେରୁ ।
 ତୁମ୍ଭପରି ନାଥ ମୋ ପରି ଅନାଥ ସି ତରେ ଅଛୁ କେ କୁପାମେରୁ ॥
 ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀନାଥ ଏହାସେ ଜାଣିବେ ମୋମନେ ପ୍ରତ୍ୟୟ ହେଉ ନାହିଁ
 ମୋକଥା ଗୋବର ହେଲେ ଚନ୍ଦ୍ରଧର ଏ ଦଶା ଆଉ ଥାଆନ୍ତା କାହିଁ
 କଣ୍ଠ ପ୍ରତିପାଶ ହେଲାରେ ଟାଣି ପ୍ରଭୁପଣ ଟେକି ନ ରଖିଲ ।
 ଦୋଷ କଲି କେତେ ତାହା ଘେନି ଚିତ୍ତେ ବିପଦକାଣ୍ଡକୁ ସଳଖିଲ ॥
 ପ୍ରଭୁପଣପଣ କରଇ ଯେ ଦୋଷ ଦଣ୍ଡଦେଇ ତାରବାଇ ଧର୍ମ ।
 ଅତିହୁଁ ନିଶ୍ଚୟପଣ କରି ନାଶ କଲେ କି ନୁହଇ ଏ ଅଧର୍ମ ॥
 ଶୁଷ୍କକୀଡ଼ାଦିନେ ବରଜକାନନେ ଗୋପୀସମୂହ ଗରବ ଜାଣି ।
 ଦୁଃଖଦେଇ କେତେ ସୁଖଦେଇପେତେ ତାହାକେକହୁବ ବେଣୁପାଣି
 ବାରହନୁମାନ ଗରବଗଞ୍ଜନ ମଞ୍ଜୁ ଶିଳିଦେବା ଦୁଖ ରଖି ।
 କହେ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଯଶସ୍ବତୀବନ୍ଧୁ, ସୁମନ ହୋଇଲ ପଦ୍ମଆସି ॥

ନବମ ଛାନ୍ଦ

ଥୋକାଏ ଖମନ୍ତ କହଲେ ବହୁତ ସୁଖ ନ ମଣନ୍ତି ଚିତ୍ତେ ।
 ନ ଜଣାଇଲେ ଭୃତ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ତରବ ଅବଧାନ କର ଏତେ ।
 ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୧ ।

ତେଣୁ ଏ ମନ ବିଜୁଳୀପ୍ରାୟ ଥୟ ନୋହଇ ତୁମ୍ଭ ପାଦରେ ।
 ତେଣୁ ନ ରହିଲ ଚଉବର୍ଗ ଦେଇ ନାମ ଗୁଣମାନଙ୍କରେ ।
 ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୨ ।

ପଞ୍ଚମ

ତହୁଁ ଜଣାଇଲି ଭୟ ଉପେକ୍ଷିଲି ନ କହଲେ ପାତକଅଛି ଭାସି ।
 ଏ ଯେ ଉଚ୍ଚଳ ନାହିଁ ଥଳ କଲ ଏଥୁ ଭଙ୍ଗାନାବେ ଅଛୁ ବସି ॥
 କାମ ହେ ଧ ବେନି ଲହରୀକ ଜାଣି ପ୍ରବଳେ ଟେକୁଛି ଘନଘନ ।
 ଶୁଭ ହୁଁସା ଭ୍ରମ ରହିବୁ ଭ୍ରମାଇ ବୁଝାଇଦେବାକୁ ତାଙ୍କ ମନ ॥

ତହୁଁ ଲେଉ ମୋହ ବେନି କରି ବାଦ କୁମ୍ଭୀରରୂପେ ଅଛନ୍ତି ଜଣି
 ଉପରେ କାଳ ମହାବଳ ହାମ୍ଭଇ ବେଳକୁବେଳ ହୋଇଣ ଶୁଣି ॥
 ଗରଜିଲ ଅଘ ମଙ୍ଗପରେ ନାଗ ଟେକି ରହୁଛନ୍ତି ଟେକି ପଣି ।
 ଧର୍ମ ନ କରିବା ଅଧର୍ମ କରିବା ଶଳ ଫୁଟି ପଶୁଅଛୁ ପାଣି । ଟା
 ଚିତ୍ରାମଣି ନାଥ ଏଥୁ ଗୁଡ଼ଲିତ ହୁତ ହେବା ପଥ ଆବୋରିଲି ।
 କରୁଣା ଶରଣ ହେବାର ଅଜ୍ଞାନ ମୋହରେ ପଡ଼ିଣ ପାଶୋରିଲି ॥
 ତୁମ୍ଭେ ଗୁରୁରୂପେ ସଂସାରେ ପ୍ରଚର ସେ ପାଦ ଆହୁଲ ଗୁଡ଼ଦେଲି
 ବିପଦ ଦଣ୍ଡିବା ମନ ନ ଗୁଡ଼ିବା ପ୍ରବଳପବନେ ଛଳ ହେଲି ॥
 ଏଥୁପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଗୁହାର କରୁଛୁ କରୁଣା ବୋଇତ ମେଲି ଧର ।
 ଏଡ଼େ ପ୍ରମାଦକୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସମର୍ଥ ଦୁଃଖପାଶୁବାରୁ ପାରିକର ॥
 ତୁମ୍ଭ ନାମଧନେ ଧନିକ ହୋଇବି ମନ ନ ବୁଝିବ କାମନାରେ ।
 ପାଦପଦ୍ମରେ ନିଶ୍ଚଳ ମଧୁପ ହୋଇ ଆସୁଥିବ ମଉତରେ ॥
 ସାଧୁ ପାଦରଜେ ଲେଉ ବହୁଥିବ ତୁମ୍ଭ ଦରଶନେ ହୋଇ ଲେଉ
 ତୁମ୍ଭେ ସବୁହୁଦେ ବିଜୟ କରିବ ଧ୍ରୁବ କରି ଜାଣିଥିବ ଭାବ । ୧ ।
 ଶ୍ରୀଗୁରୁଚରଣ ଆଶ୍ରୟ କାରଣ ଏହା ନ ଗୁଡ଼ିବ ଦଣ୍ଡେ କରି ।
 କହେ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଶରଣ ଗୋବିନ୍ଦ ପରମାନନ୍ଦ ଆନନ୍ଦ ହରି । ୧୦ ।

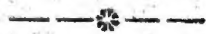
ଦଶମ ଛାନ୍ଦ

ଏବେ କହୁଅଛୁ ଶୁଣ ସାଧୁଜନେ ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭର ଶରଣ ।
 ଆରତଧ୍ୟାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶ୍ରୀରେ ହୋଇଲ ଏହି ଜଣାଣ ।
 ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୧ ।

ତୁମ୍ଭେ କୃପା କଲେ ଲଗିବ ଜଣାଣ ପ୍ରଭୁ ପାଦପଦ୍ମରେ ।
 ଅବଶ୍ୟ ହରିବେ ଅବଶ୍ୟ ହରିବେ ମୋ ଦୁଃଖ କୃପାକରରେ ।
 ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ୨ ।

ପରମମଙ୍ଗଳ ନାମ ଅମଙ୍ଗଳ ନ ଶତ ସୁନ୍ଦର ଅଟେ ଯାର ।
 ସେ ହାତୁ କରିବେ ସେ ହାତୁକରିବେ ଅଘନାଶନ କମଳାବର ।
 ଅଭୟୀକୁସୁମସୁନ୍ଦର ଯେ ଶ୍ୟାମବରନ ବିଚିତ୍ର ପଦ୍ମଭୋଳା ।
 କଟିଭଟେ ବାସ ତତ୍ତ୍ୱର ହାସକଦମ୍ବମାଳା ହୃଦରେ ଖେଳା । ୨ ।
 ଏମନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ମୋ ଦୁର୍ଗତ ହରିବେ ଦୁର୍ଗତ ହରିବେ ଧ୍ରୁବ କରି ।
 ଗୋପୀଙ୍କ ରସରେ ଗୋପାଳପୁରରେ ଲବଣୀସର ଯେ କଲେଚ୍ଛେଦ
 ଅପ୍ରାପ୍ୟ ହରିବେ ଅପ୍ରାପ୍ୟ ହରିବେ କରିବେ କରୁଣା ପରସିଦ୍ଧି ।
 ପୂଜନାକୁଷମା ଦୁର୍ଗତରୁ କଲେ ଏମନ୍ତ କରୁଣା ଜଳନିଧି । ୪ ।
 ଆହେ ସାଧୁନରେ ବିଚାର ମନରେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଦେଖିଛ କାହିଁ ।
 ବିଷପାନ କଲ ଅମୃତ ଖାଇଲ ପୁରରେ ତାକୁ ରଖିଲେ ନେଇ ।
 ଯେତେକ ଅସୁରେ ମାରବା ବିଚାର ଆସନ୍ତି ବରରତ୍ନର ଧର ।
 ତାଙ୍କୁ ଦୟା କରି କରୁଣାରେ ତାର ଆନନ୍ଦେ ବସାନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗପୁରୀ । ୬ ।
 ମନରେ ନ ଥାଇ ଚଉକର୍ତ୍ତା ଦେଇ ଏମନ୍ତ ସାମନ୍ତପଣ ଯାର ।
 ତା ପାଦେ ନ ରସି କାଳମୋହପାଶୀ ବାନ୍ଧିନେବନ୍ତି ହୁଅନ୍ତି ନର ।
 ଆହେ ମହାବାହୁ ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟେତ୍ତ ଏ ଯେ ମୋର ବିଦ୍ମୁଛନ୍ତିଯେତେ
 ବିପଦ-ବନକୁ ଧରିନେଇ ମୋତେ ନିରତେ ତକାକରନ୍ତି କେତେ
 କ୍ଷଣେ ଦଣ୍ଡେ କରି ତୁମ୍ଭ ନାମ ଧରି ଭରବା ବିଚାର କଲେ ମନେ ।
 ମନମତ୍ତ କର ମନମତ କରି ଧରଣ ଗ୍ରାମାନ୍ତି ଅନୁକ୍ଷଣେ । ୯ ।
 ଆହେ ଭଗବାନ ପତିତପାବନ ଆରତପୁସନ ବିଦ୍ମୁହର ।
 କହେ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ହେ ପ୍ରଭୁ ଗୋବିନ୍ଦ ଜଣାଣଅପ୍ରାପ୍ୟ କ୍ଷମକର ॥

ସ ମା ପ୍ତ ।

ଓଡ଼ିଶା କୋହେନୂର ପ୍ରେସକଟକରେ
 ଏସ୍ ଅମିନୁଲ୍ ଆଲ୍, କ ହାସ୍ ମୁଦ୍ରା